

499 คำ

สรุปประเด็นฝ่ายโจทก์

จำเลยที่ 2-5 มิได้ทำโดยจำเป็นตาม ประมวลกฎหมายอาญา(ป.อ.) มาตรา 67 (1) แต่เป็นการกระทำตามมาตรา 67 (2) ซึ่งจำเลยที่ 1-5 มีอิสระในการตัดสินใจ และจำเลย 2-5 ได้ประโยชน์ จึงมิใช่การกระทำ ความผิดโดยจำเป็น

ศาลชั้นต้นพิพากษา ให้จำเลยที่ 1-5 มีความผิดฐานช่องโจรตามป.อ. มาตรา 210 เนื่องจากจำเลยที่ 1-5 สมคบจะกระทำความผิดฐานเรียกค่าไถ่โจทก์ร่วมที่ 1 ตาม ป.อ. มาตรา 313 ฝ่ายโจทก์เห็นด้วย และมีเหตุผลคือจำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลซึ่งสามารถแสดงเจตนาทางผู้แทนนิติบุคคล จึงความรับผิดชอบทางอาญาได้

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ จำเลยที่ 1-5 มีความผิดตาม ป.อ. มาตรา 390 ต่อโจทก์ร่วมที่1 และชาวบ้าน ฝ่ายโจทก์เห็นด้วย โดยมีเหตุผลสนับสนุนดังนี้

โครงสร้างกิจการของจำเลยที่ 1-5 ไม่ได้มาตรฐาน อาการป่วยของโจทก์ร่วมที่ 1 และชาวบ้านเกิดจาก จำเลยที่1-5ได้บดแร่และแพร่กระจายนั้น กระทบต่อชาวบ้านดังนี้

ฝุ่นละอองเป็นเหตุทำให้เกิดปัญหาต่อระบบทางเดินหายใจ

ปรอททำให้เกิดปัญหาระบบทางเดินหายใจ และกระทบต่อสมองและระบบประสาท

ไซยาไนด์ ทำให้เกิดปัญหาในการหายใจระดับเซลล์ ทำให้เกิดภาวะอาการแน่นหน้าอก

จำเลยที่ 1 – 5 กระทำผิดตาม ป.อ. มาตรา 300 ต่อโจทก์ร่วม 2 จากการได้รับสารปรอท แม้ว่าโจทก์ร่วมที่ 2 ขณะเริ่มรับสารปรอทมิได้มีสภาพบุคคล แต่จำเลยทำตั้งแต่โจทก์ร่วมอยู่ในครรภ์จนคลอดส่งผลให้ โจทก์ร่วมที่2 จิตพิการ

จำเลยที่ 1-5 ได้ใบอนุญาต โดยการติดสินบน ตามป.อ.มาตรา 144 เพื่อจูงใจจำเลยที่6 เจ้าพนักงาน เห็นชอบรายงาน ใบอนุญาตเป็นพยานวัตถุอันกล่าวอ้างได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา(ป.วิ.อาญา) มาตรา 226 โดยใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง เป็นเอกสารมหาชน ซึ่ง ป.วิ.อาญามีได้มีการบัญญัติไว้ ป.วิ.อาญา มาตรา 15 จึงให้ใช้กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ป.วิ.แพ่ง) มาใช้ ตาม ป.วิ.แพ่ง มาตรา 127

โจทก์จึงขอพิสูจน์โดยอ้างว่าใบอนุญาตซึ่งเป็นเอกสารมหาชนและเป็นคำสั่งทางปกครอง ไม่ชอบซึ่ง ศาลปกครองจะเพิกถอนได้ ตาม พรบ.จัดตั้งศาลปกครอง พ.ศ.2542 มาตรา9 (1)

หลักฐานดังกล่าวจึงเป็นหลักฐานซึ่งรับฟังไม่ได้ ขอให้ศาลปฏิเสธไม่รับตามป.วิ.แพ่ง มาตรา 86 จึงมีความผิดตามพรบ.ส่งเสริมและรักษาสังแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 101/1

จำเลยที่ 6 กระทำผิดตาม ป.อ. มาตรา 300 ต่อโจทก์ร่วมที่ 2 การที่จำเลยที่ 6 ละเลยให้ความเห็นชอบ และสนับสนุนไปนั้นย่อมมิได้ใช้ความระมัดระวังเพียงพอ

ค่าสินไหมทดแทน ฝ่ายโจทก์ขออุทธรณ์ค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ร่วมที่ 2 เนื่องจากเมื่อโจทก์ร่วมที่ 2 คลอดและอยู่รอดเป็นทารก ย่อมมีสิทธิย้อนหลังไปในขณะที่อยู่ในครรภ์ ตามป.พ.พ. มาตรา 15 รวมถึงสิทธิในร่างกาย